

Arrest

nr. 268 594 van 22 februari 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 november 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 september 2021 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt afgesloten met een technische weigering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. RICHIR verschijnt voor verzoekster en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 17 maart 2021 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet).

Op 20 september 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna gemachtigde) een beslissing tot technische weigering van de verblijfsaanvraag, aan verzoekster ter kennis gebracht op 11 oktober 2021.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*"NAAM: J. (...), M. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Georgië
geboren te (...) op (...) 1975
adres: (...)*

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 17.03.2021, wil ik u informeren dat deze aanvraag hierbij afgesloten wordt met een technische weigering:

Artikel 9ter §1 – alinea 3 van de wet van 15 december 1980 stelt dat de vreemdeling samen met de aanvraag "alle nuttige en recente inlichtingen aangaande zijn ziekte" overmaakt.

Uit analyse van de medische stukken overgemaakt in het kader van de bovenvermelde aanvraag, blijkt dat de adviserende arts van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vastgesteld dat, om zich te kunnen uitspreken over de aandoening van de aanvrager, bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven. Op 30.03.2021 werd aan betrokkene een uitnodiging overgemaakt om binnen de 3 weken verschillende bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken. Daar betrokkene de gevraagde medische inlichtingen niet heeft overgemaakt binnen de vooropgestelde termijn, bevindt de adviserende arts zich in de onmogelijkheid een medisch advies uit te brengen (zie bijgevoegde bijlage d.d. 16.09.2021). Hieruit volgt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde nuttige inlichtingen.

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 17.03.2021 door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de asielaanvraag dd. 01.03.2021 van betrokkenen op genoemde datum nog in behandeling was en gezien de genoemde datum binnen een termijn van zes maanden valt, volgend op de afloop dd. xx.xx.xxxx van zijn asielprocedure werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel werpt verzoekster de schending op van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet zij het volgende uiteen:

"Bij besluit van 20 september 2021 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken een technisch afwijzende beslissing genomen tegen de aanvraag tot machtiging tot verblijf 9ter ingediend door verzoekster.

Zo baseert de Dienst Vreemdelingenzaken zich op het advies van de raadgevende arts die in zijn advies van 16 september 2021 verklaart :

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 17.03.2021. Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen :

Aangezien bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig objectief medisch advies te kunnen geven en betrokkene heeft nagelaten de medische rapporten over te maken binnen de vooropgestelde termijn zoals vermeld in ons schrijven van 30.03.2021, de exacte medische

rapporten voor te leggen zoals opgesomd in ons schrijven van 30.03.2021 is het niet mogelijk het medisch dossier te beoordelen.

Ter ondersteuning van haar verblijfsaanvraag had verzoekster echter een uitvoerig medisch attest bijgevoegd, alsmede een psychologisch attest waarin de medische problemen waaraan verzoekster lijdt duidelijk werden uiteengezet.

Uit de aan de aanvraag gevoegde stukken blijkt dat Dr. V. (...) D. (...) P. (...) in zijn medisch getuigschrift van 09 februari 2021 wijst op een ernstige posttraumatische dissociatieve toestand van verzoekster.

Mevrouw K. (...) K. (...) geeft een gedetailleerde uiteenzetting van a het lijden en alle symptomen van verzoekster.

In dit verband moet verzoekster een groot aantal geneesmiddelen innemen.

Ze werd in 2020 en 2021 opgenomen in de psychiatrische afdeling wegens decompensatie.

De gevolgen in geval van stopzetting van de behandeling zijn melancholie en paranoia.

Noch de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken, noch de Dienst Vreemdelingenbetwistingen zet in hun beslissing uiteen waarom de medische stukken ontoereikend zijn om haar pathologie op duidelijke en actuele wijze vast te stellen.

Ter herinnering: in een arrest van 31 mei 2012 (CCE 82 192) heeft deze Rechtsmacht aangegeven :

3.2. En l'espèce, le Conseil observe que la partie défenderesse, saisie d'une demande d'autorisation de séjour fondée sur l'article 9ter de la loi précitée du 15 décembre 1980, a notamment estimé, en se fondant sur le rapport du médecin de l'Office des étrangers du 24 novembre 2011, que « le défaut d'identification claire actuelle de la maladie ne permet pas de confirmer la nécessité d'un traitement ni d'évaluer sa possibilité dans le pays d'origine ou le pays où séjourne le concerné. Vu ce défaut, les certificats médicaux produits à l'appui de la demande ne permettent pas de confirmer le risque au sens de l'Article 9ter §1 ».

Or, il ressort de l'examen du dossier administratif que la requérante a notamment produit à l'appui de sa demande d'autorisation de séjour, un certificat médical du 7 juillet 2010 indiquant que la requérante souffre d'un « kyste hydatique hépatique », précisant que le suivi régulier d'un médecin spécialiste et que la proximité d'un hôpital s'avèrent nécessaires, et stipulant que la durée prévue du traitement se révélait « indéterminée à l'heure actuelle ». Il est également indiqué dans le certificat médical du 9 juin 2010 qu'il s'agit d'un « kyste hépatique au foie », que les conséquences et complications éventuelles d'un arrêt du traitement consisterait en une « Infection qui va proliférer » et que l'évolution et le pronostic de la pathologie se révèlent être défavorables.

Il s'ensuit qu'en se bornant, dans la motivation de la décision entreprise, au seul constat du défaut d'identification claire actuelle de la maladie, sans autrement expliciter d'aucune manière cette affirmation, la partie défenderesse ne permet ni à la requérante ni au Conseil de comprendre en quoi les documents médicaux produits par la requérante ne permettraient pas d'identifier de manière claire et actuelle sa pathologie et, partant, de confirmer le risque visé à l'article 9ter de la loi précitée du 15 x - Page 4 décembre 1980. Dès lors, une telle motivation est manifestement insuffisante au regard de l'article 9ter de la loi précitée du 15 décembre 1980.

Dezelfde redenering geldt voor het onderhavige geval.

Bovendien werd op 09 september een herinneringsmail aan verzoekster gezonden (zie bijgevoegd document).

De termijn van drie weken is vermeld in de bijgevoegde brief.

Het advies van de raadgevende arts dateert echter van 16 september (en de beslissing van de DV dateert van 20 september).

Hoewel aan verzoekster dus een nieuwe termijn wordt toegekend, neemt de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beslissing vóór het verstrijken van deze termijn.

Ten slotte staat geen enkele bepaling in de wet de Dienst Vreemdelingenzaken toe om een technische weigeringsbeslissing te nemen wanneer niet wordt geantwoord op een aanvraag om een nieuw gedetailleerd medisch getuigschrift.

Uit deze elementen blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet alleen voorwaarden aan de wet toevoegt, maar zijn beslissingen ook niet voldoende motiveert.

Gelet op deze elementen moet de hogere voorziening gegrond worden verklaard.”

2.2 Vooreerst bemerkt de Raad dat waar verzoekster een schending opwerpt van artikel 3 van het EVRM, dit onderdeel van het middel onontvankelijk moet worden beschouwd. Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “*uiteenzetting van feiten en middelen*” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoekster laat geheel na te verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM schendt.

Verzoekster beroept zich voorts op een schending van de formele en de materiële motiveringsplicht.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, stelt dat beslissingen met redenen moeten zijn omkleed en heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen zodat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de determinerende feitelijke en juridische motieven weer op grond waarvan zij is genomen. De bestreden beslissing verwijst naar artikel 9ter, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet en geeft ook de feitelijke overwegingen weer waarop zij is gebaseerd: aan verzoekster werd een uitnodiging overgemaakt om bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken. Verzoekster heeft de gevraagde medische inlichtingen niet tijdig overgemaakt, waardoor de adviserende arts zich in de onmogelijkheid bevindt om een medisch advies uit te brengen.

Verzoekster toont niet aan dat, en om welke redenen, deze motieven die haar gekend zijn, niet aan de formele motiveringsplicht zouden voldoen, noch maakt zij duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Waar verzoekster betoogt dat de motivering niet afdoende is doordat verweerder niet motiveert waarom de door haar voorgelegde medische stukken niet toereikend zijn, dient de Raad op te merken dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient niet “*verder*” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “*het waarom*” of “*uitleg*” dient te vermelden. Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Verzoekster bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk en voert aldus de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in het licht van de tevens aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet moet worden onderzocht.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt:

“§1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)”

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Aan verzoekster wordt op 30 maart 2021 een schrijven verstuurd met de vraag om bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken teneinde de verblijfsaanvraag te actualiseren.

Verzoekster geeft aan het niet eens te zijn met de beoordeling van de arts-adviseur dat er bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven. Zij stelt dat zij reeds “een uitvoering medisch attest” heeft voorgelegd alsook een psychologisch attest. Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom deze medische stukken ontoereikend zijn.

De Raad bemerkt dat het onderzoek en de appreciatie van de door verzoekster aangebrachte medische elementen, inclusief de voorgelegde attesten, uitsluitend behoren tot de bevoegdheid van de arts-adviseur, die hierbij onafhankelijk optreedt. Het behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de arts-adviseur om te oordelen of hij de voorgelegde attesten voldoende acht om een advies te kunnen verstrekken over het in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet vermelde risico. Verzoekster geeft met haar betoog louter te kennen het niet eens te zijn met de beoordeling van de arts-adviseur, hetgeen echter niet van dien aard is de motieven van de beslissing te weerleggen. Het komt immers enkel en alleen aan de arts-adviseur toe om te beslissen of de door verzoekster voorgelegde medische attesten voldoende zijn om een advies te kunnen geven in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. *In casu* is de arts-adviseur van oordeel dat de door verzoekster voorgelegde medische stukken onvoldoende zijn.

Verweerder stelt in zijn nota met opmerkingen dat de arts-adviseur op 30 maart 2021 volgend schrijven heeft gericht aan verzoekster:

"(...) Ik ben van oordeel dat de door u overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken.

Deze appreciatie vereist dat het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar wordt ingevuld; wij vragen u dit attest binnen de 3 weken na ontvangst per post over te maken aan:

(...) Gelieve bovendien volgende medische rapporten voor te leggen

- Graag leesbare medicatielijst en verantwoording van polypharmacologie*
- De nood aan testosteron gezien het niet ingevuld attest voor terugbetaling*

Het is in uw belang om alle pertinente medische stukken voor te leggen om mij toe te laten een zo objectief en volledig mogelijk advies te verstrekken.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat indien u zonder geldige reden geen gevolg geeft aan deze uitnodiging, of desgevallend, niet de exacte medische rapporten voorlegt zoals hierboven opgesomd, wij zullen besluiten dat de de betreffende aanvraag geweigerd zal worden. Dit zal eveneens het geval zijn indien het niet mogelijk is om u te bereiken op het laatste adres waarvan u ons op de hoogte heeft gebracht. Desgevallend wordt ook het attest van immatriculatie ingetrokken, dat u in deze verblijfsprocedure werd afgeleverd (...)"

De Raad bemerkt dat dit schrijven niet is terug te vinden in het administratief dossier, evenwel blijkt uit verzoeksters betoog niet dat zij betwist dit schrijven te hebben ontvangen.

Uit het schrijven van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat hij een verduidelijking wil van de medische situatie van verzoekster. Hieruit blijkt dat de arts-adviseur een leesbare medicatielijst en een medische verantwoording van polypharmacologie wenst, alsook een verduidelijking omtrent de nood aan testosteron. Verzoekster werd daarbij duidelijk gewezen op wat de gevolgen zijn indien zij niet reageert.

Verzoekster ontkent noch betwist dat zij dit schrijven heeft ontvangen. Evenmin stelt zij dat zij gevolg heeft gegeven aan dit schrijven.

Het is niet kennelijk onredelijk om op grond van de vaststelling dat de arts-adviseur niet over de gevraagde stukken beschikt, met name een leesbare medicatielijst, een medische verantwoording van polypharmacologie en een verduidelijking omtrent de nood aan testosteron, te oordelen dat hij niet in de mogelijkheid is om een medisch advies uit te brengen. Het betoog van verzoekster dat zij wel een uitvoerig medisch attest alsook een psychologisch attest heeft bijgebracht, doet hier geen afbreuk aan.

Voorts betoogt verzoekster dat geen enkele wettelijke bepaling verweerder toestaat een technische weigeringsbeslissing te nemen wanneer niet wordt geantwoord op een aanvraag om een nieuw gedetailleerd medisch getuigschrift te bezorgen.

De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de vreemdeling bij zijn aanvraag "alle nuttige en recente inlichtingen" overmaakt aangaande de ziekte. Alsook moet hij een standaard medisch getuigschrift overmaken dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan het indienen van de aanvraag.

Wat dit betreft stellen de voorbereidende werken als volgt:

"De tweede en derde wijziging bieden de Dienst Vreemdelingenzaken de mogelijkheid om een zogenaamde "technische weigering" te nemen en op die manier tijd te winnen. Zo kan de Dienst Vreemdelingenzaken voortaan een aanvraag 9ter van een vreemdeling die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een oproeping, die bij een ter post aangetekende zending werd verstuurd, door de DVZ-arts (of de aangestelde deskundige) zonder voorwerp te verklaren. Het KB van 24 januari 2011 bepaalt momenteel enkel dat het attest van immatriculatie wordt ingetrokken, maar bepaalt niet de gevolgen voor de aanvraag. De regeling is geïnspireerd op hetgeen reeds bestaat in de asielprocedure en neemt de bewoordingen over van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980. Verder kan de Dienst Vreemdelingenzaken een aanvraag 9ter zonder voorwerp verklaren, indien de vreemdeling in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel van onbepaalde duur via een andere procedure en geen voortzetting vraagt van zijn aanvraag binnen de 60 dagen. Deze wijziging is geïnspireerd op de regeling van artikel 55 van de wet van 15 december 1980. Ten slotte wordt expliciet vereist dat het standaard medisch attest niet ouder mag zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag en

wordt de betrokkene gevraagd om alle nuttige en recente inlichtingen over te maken.” (cf. Parl.St. Kamer, 2011-2012, doc 53, 1824/001, p.4).

Uit de voorbereidende werken blijkt dat de wetgever belang hecht aan het feit dat de overgemaakte medische gegevens recent zijn en wordt op dat vlak aldus een medewerkingsplicht van de vreemdeling vereist. Niet alleen moet hij de aanvraag laten vergezellen van een standaard medisch getuigschrift dat niet ouder mag zijn dan drie maanden, maar moet hij eveneens alle nuttige en recente inlichtingen aangaande onder meer zijn ziekte over maken.

Hoewel niet kan worden ontkend dat verzoekster ten tijde van het indienen van haar aanvraag, meer bepaald op 17 maart 2021, voldeed aan de medewerkingsplicht door toen een medisch attest voor te leggen, is het evenwel volledig conform de *ratio legis* van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat de verweerder – via de arts-adviseur – bijkomende recente medische gegevens kan opvragen.

Verzoekster maakt door middel van haar betoog niet aannemelijk dat verweerder conform artikel 9ter, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet haar aanvraag niet mag weigeren met als motivering dat zij heeft nagelaten de gevraagde medische inlichtingen te bezorgen. Zij kan niet worden gevolgd in haar stelling als zou verweerder een voorwaarde hebben toegevoegd aan artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Tenslotte stelt verzoekster dat haar op 9 september 2021 een herinneringsmail werd toegezonden waarbij haar een nieuwe antwoordtermijn van drie weken werd toegekend. Verzoekster voegt ter ondersteuning een e-mail toe die zij vanwege verweerder zou hebben ontvangen.

Het stuk dat verzoekster *in casu* bijbrengt, betreft een e-mail van mevrouw C. V. L. aan de advocate van verzoekster op datum van 7 september 2021 met de enkele mededeling “*RAPPEL*.”. Zoals verweerder terecht motiveert in zijn nota met opmerkingen, is een dergelijke e-mail van 9 september 2021 waarbij aan verzoekster een nieuwe antwoordtermijn van drie weken wordt toegekend niet terug te vinden in het administratief dossier. Uit de e-mail van 7 september 2021, waarvan verzoekster een afschrift bij haar verzoekschrift heeft gevoegd, kan bovendien geenszins worden afgeleid dat haar een bijkomende antwoordtermijn van drie weken werd toegekend.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekster op 30 maart 2021 een uitnodiging werd overgemaakt om binnen een termijn van drie weken verschillende bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken. Dit wordt niet betwist door verzoekster. Bovendien blijkt niet uit het administratief dossier dat deze termijn op enig ogenblik is verlengd of hernieuwd. Verzoekster kan aldus bezwaarlijk voorhouden dat door de herinneringsmail van 7 september 2021 aan haar een nieuwe termijn van drie weken werd toegekend.

Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat verweerder de bestreden beslissing heeft genomen op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze. De schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enige middel is, in zoverre dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN